

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Roma Sancta sive Benedicti XIII. Pontificis Maximi &
Eminentissimorum & Reverendissimorum S. R. E.
Cardinalium Viva Virtutum Imago Æri & literis in
perennaturam Virtutum memoriam incisa**

Conlin, Johann Rudolph

Augustæ Vindelicorum, Anno MDCCXXVI

VD18 10209328

Num. XXX. Nunius d' Acunha de Attaide Lusitanus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72633)

NUNIUS d'ACUNHA de ATTAIDE LUSITANUS

Nunius tit. Anastasiae Cardinalis de Cunha de Attaide Lusitanus natus est An. 1665. 7. Decembris ex Principe Acunharum Familiâ, quæ in Hispaniâ æquè ac Lusitaniâ inter decantatissimas habetur. Enimverò Eminentissimus Purpuratus Nunius nominis Sui gloriâ effecit, ne ea Lusitaniâ gemmata, in extremo licet Europæ angulo progenita, reliquum orbem laterent; tantùm ille plenis veluti conchis nobilissimum decus suum explicuit: hinc utut procul, & de ultimis finibus pretium ejus esset, sacrae Romæ tamèn nitorem suum vixdum exposuit, cum jam amatores inveniret & admiratores. Est hic Princeps etiam Lusitanos inter, ad quos ex utroque orbe amplissimæ gazæ confluunt, opibus præpotens, quibus tamen ille ceu virtutum instrumentis ita utitur, ut ab ejus munificentia nemo intactus abeat. Apud exteros versatus, Lusitanam Magnificentiam omnibus palam fecit; Antè omnia eidem volupe erat, indigentium necessitatibus sublevandis, munificas manus præbere: Ecclesiarum etiam splendido cultui ingentes gazas profudit, æquissimum reputans, Divina Palatia, pro dignitate tam tremendi hospitis nunquam satis ex condigno exornanda, præ humanis splendescere. In aulâ Lusitanâ honorificentissimo supremi Regii Capellani Officio (Capellanum Moor vocant) defungebatur; hinc pro supremi muneris sui exigentiâ Regium Primogenitum Principem Petrum, Carolum, Thaddæum, Josephum, Antonium, Franciscum Sacris Lustralibus undis An. 1712. abluerat, &c. &c. Cùm Prudentiam, Ecclesiastico apice dignam, toto pectore spiraret, dignissimum Rex censuit, pro quo sacram Purpuram à Sede Pontificiâ sollicitaret; qua Clemens XI. Virum, multiplicibus meritis sibi sæpenumerò commendatum, quàm lubentissimè adauctum volebat. De eo honore in suæ nationis Principem congesto, tantùm gavisâ est Regia Lusitania, ut vel Taurorum certamine, cujus magna illis gentibus voluptas, sincerissimum gaudium contestaretur. An. 1717. secundâ Julii Confraternitatis Misericordiæ (quam vulgo casam de Misericordia nuncupant) Præses electus est; nec etiam melior eligi potuit, quàm is, cujus viscera in misericordiam semper patent, & qui ideo largissimas sibi opes à DEO concessas arbitratur, ut earum dispendium maximo suo proventu erga pauperes faciat. An. 1721. postquam Clemens XI. Pontifex Maximus summo orthodoxi Orbis luctu fatis concessisset, cum Eminentissimo Purpurato Pereira Romam accurrebat, sacrae electioni ex Regis sui voluntate interfuturus. Ibi magnificum Palatium Ducis Nivernensis incoluit, quod sibi de tam Augusto inhabitatore summopere gratulabatur; immò se penè consecratum vidit, cum ad hoc veluti sapientiæ sacrarium, Romani passim affluerent. Cùm Innocentium XIII. in Romanum solium evectum videret, eò majori gaudio exultabat, quòd Homo Lusitanus, eum Principem ceu suum amplecteretur; utpote quem intimâ amicitia sibi aliquando conjunctum veneratus fuisset, quando is Pontificium Nuntium in Lusitania agebat. Mense Julio ejusdem anni maximo comitatu in Ecclesiam S. Anastasiae, suæ curæ commissam, deferebatur; & cum eam antiqui operis vidisset, & ex vetustate magna ex parte collabentem, duodecim facilè scutatorum millia impenderat, ut splendidior fabricæ moles exurgeret. Et sic nunquam intermoriturum munificentia suæ munimentum Romæ reliquit, vel ut veriùs loquar, cælo dedit. Ea quidem die nemo ab eo indonatus abscesserat, Cappellano illius Ecclesiae centum scutata Romana obtigerant: Musicis, divinum officium suavissimo concentu intonantibus, centum & quinquaginta scutata impertiebantur. Coeremoniarum Magister pretioso annulo donatum se viderat. Nec minùs Notarium ejus Ecclesiae largo honorario remunerabatur. In ipsos etiam pauperes munificentia ejus largiter

exten;

extendebatur, ita ut ejus diei fortunam singuli deprædicarent; fuit etiam, cur ipsi Magnates Lusitanam magnificentiam summopere admirarentur, cum ad solemne convivium tunc quidem adhibiti, Regali omnia adornata cultu conspicerent. Vigesima secundâ Julii pro redimendis captivis, in paganorum potestate detentis, magnam pecuniæ summam largiter dispensabat, in ipsam usquequaque Affricam paternam curam extendendo, & piissimo consilio pro fatilibus nummis, homines, animas lucrificando. Tertia Septembris Hæbraicam puellam è sacris lustralibus undis levaverat, ut in omne hominum genus beneficia dilataret. Is equidem actus in Ecclesia sancti Antonii, quam Natio Lusitana propriam habet, eâ celebritate peragebatur, qualem innocens anima, Christo lucrifacta, mereri visa. Nam multis ex ordine Dynastis ad prædictam Ecclesiam, splendide exornatam, invitatis, & refertissima etiam plebe, spectandi ergo, sese infundente, tunc quidem Eminentissimus Princeps immenso gaudio exultabat, cum erebo subtractam animulam, cœlis mancipatam intueretur. Puellam sacris undis abluebat D. Vocarius, assistentibus duobus Cæremoniariis, ex quibus uterque centum scutatis condonabatur. Ipsi puellæ Christum ingenuè professæ, & magno pietatis sensu præteritam labem detestanti, è collo sacra Crux suspensa est, compluribus pretiosis adamantibus exornata; quam certè octingentis supra sexaginta scutatis coemptam constat; adhæc mille scutata Romana in ejus dotem, Eminentissimi Purpurati profusissima liberalitate, assignabantur. Valuit exemplum ad complures alios in Christianos castes attrahendos; nam statim postea ad Eminentissimum Purpuratum Pereiram magni suus inter nominis Hæbreus accesserat, qui divino desuper lumine illustratus, ad sacras undas pariter aspirabat. Ejus precibus, & animi solatio ab Eminentissimo Purpurato non minus concessum est, ut tam excelsâ manu è sacro fonte levaretur, annua etiam centum scutorum pensione, quoad in vivis superesset, eidem attributa. Immò mense Aprili anno 1722. Eminentissimus Dynasta Nunius aliam Hæbream Virgunculam ad Christiana sacra traduci curaverat, quam larga stipe dotatam, annua etiam pensione superaddita, honesto nuptui collocaverat, Christiani zelii sui argumenta Romæ assatim præbiturus. Inde in Lusitaniam reditum adornans, è nobilitate primaria quoscunque magnificentissimis donis tam liberaliter cumulavit, ut novum argonautam omnes crederent, Indicas gazas advehentem. Integra Roma ejus abitum gravissimè tulerat, cum in viduas, pupillos, & pauperes quoscunque argenteus divitiarum rivus è tam benefico canali dispenseretur. Ad ades Lauretanus delatus, Crucifixi imaginem summi pretii, perpetuum Virginei cultus monumentum reliquerat. Inde Parisiis, quos ex itinere attigit, nec non Mantuæ Carpetanorum exquisitissimis & regiis honoribus excipiebatur, utriusque Monarchiæ Regibus in summa ejus sapientiâ veluti defixis. Modò in Regno Lusitaniæ Generalem Inquisitorem summa sui commendatione agit, regnum ab omni noxia peste defæcatum, eximio Religionis studio facilè conservans; quo quidem Inquisitoris munere Christophorus Acuna in altero orbe pariter defungebatur. Is Burgis in veteri Castilia An. 1612. natus, ætatis anno XV. vixdum expleto, Societatem Jesu ingressus fuerat; mox gentium convertendarum ardentissimo studio inflammatus, in Americam vela fecerat. Ibi in Regno Peruano & provincia Chilensi quamplurimos ad veram fidem converterat. Inde dominium Christo magis magisque dilataturus, flumen Amazonum per navigando lustraverat. Multa de genio fluvii, de accolarum indole, ac regionum situ in illa navigatione, quæ decem integros menses tenuit, edoctus, in Europam rediit; sed rerum Indicarum callentissimus, brevi postea eodem remissus est, ut sacram inquisitionem unâ procuraret; quem quidem An. 1675. adhuc Limæ, Regni Peruani Principe Urbe magno orthodoxæ Religionis bono, quam ibi locorum strenuè promovebat, supervixisse constat; & ut Eminentissimus Purpuratus Nunius de Acunha pari modò quàm diutissimè supervivat, Lusitania exoptat, ut stirps inelyta utrumque orbem beneficiis complectatur.